

1958 - סיון 6

19

השמטות מספר הזהר

רכו) אבל כד נפקו מבבל, אסתאבו לתמן וסאיבו מקדשא, בגי"כ חויא שליט בהו, ולא אשתכח שלטנותא לישראל בההיא זמנא, בגין דסאיבו מקדשא בנשים נכריות. מכאן נאן דמסאב גרמיה לתתא, מסאב לעילא. ומאן דקדוש גרמיה לתתא, מקדש לעילא. וע"ד ראויין הוו דיתעביד להו ניכא בההוא שעתא דנפקו מבבל כשעתא דנפקו ממצרים, אלא דגרים חובה.

2) [א] כאשר עלה עזרא מבבל לא השאיר שם פסול כלל אלא כהנים לויים וישראלים מיוחסין. וכך אמרו לא עלה עזרא מבבל עד שעצאה כסלת נקיה, והעלה עמו אלו העשרה יוחסין: מפני שחשש שמא יתערבו עמהם. לפי שאין שם בית דין הגדול לשמור על כך, לפיכך העלים לירושלם שיש שם בית דין הגדול ולא יניחום להתערב. ונחתינא, הם הגבעונים שנתגורו בימי יהושע אשר בהם נאמר ויתנם יהושע הוטבי עצים וכ"ו.

והאם טוהו ג' קטן 7, 7

3) - ההוא בשקעה גוים פתיב, שאר אומות מנלן? - אמר קרא "פי יסיר את בנך" - לרבות כל המסירים.

ג' קטן 10

רכו) אבל כד נפקו מבבל וכ"ו: אבל כשיצאו מבבל נטבאו ים ונטבאו את המקדש. לפיכך שלט בהם הנחש, ולא נבעתא כבישלה לישראל בעת ההיא. מישים ונטבאו את המקדש בנשים נכריות. מכאן נשמע כי נטבאו את עצמו מלכטה. טבא הוא כלמיעלה. וכי שבקדש עצמו מלכטה מקדשים איתו בלבעלה. וכיטום זה ראויים היו שיעשו להם נשים באותה שעה שיצאו כבישלה שיצאו כביצרים רק אהו החטא של נשים נכריות גרם.

4) כתב הרמב"ם ז"ל בא על הכותית משאר העכו"ם דרך אישות לוקה מן התורה או ישראלית שנבעלה לעכו"ם דרך אישות לוקה מן התורה משום לא תתחתן עם אחר ז' עכו"ם ואחד כל העכו"ם באיסור זה ע"כ (א) ונ"ל שאינו אלא בז' עכו"ם הלא ק"ל ברבי שמעון דאמר כי יסיר לרבות כל המסירים ואפילו בז' עכו"ם אין לוקין משום לא תתחתן אלא לאחר שנתגיירו אבל בעוה"מ עכו"ם לא יסיך בהו התנות (ב) (א)

או א"ע ס"מ 4

4) א ישראל יבעל גויה משאר האומות דרך אישות או ישראלית שנבעלה לגוי דרך אישית הרי אלו לוקין מן התורה שנאמר לא תתחתן עם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך. אחד שבעה עממין ואחד כל האומות באיסור זה. וכן מפורש על ידי עזרא יאשר לא נתן בניתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבנינו

והאם א"ס"ו ג"אן ס"ג

6) *ואלו קרעין שאין מתאחזין הקודע על אביו ועל אמו ועל רבו שלימדו תורה ועל נשיא ועל אב ב"ד ועל שמועות הרעות ועל ברכת הישם ועל ספר תורה שנישקף ועל עדי יהודה ועל המקדש ועל ירושלים הקודע על מקדש ומוסף על ירושלים (א)

הז"ל 7

7) יא ומצוה מן המובחר לחזק את הבנין ולהגבירו כפי כח הציבור שני ולרומם את בית אלהינו. ומפארין אותו ומייפין כפי כחן. אם יכולין לטוה אותו כולו כזהב ולהגדיל במעשיו הרי זו מצוה:

והאם א"ג"א"ו"י 10

עזרא ט'	בראשית ל"ד
דברי השרים: כי נשאו מבנותיהם להם ולבניהם והתעובו זיוע הקדש בעמי הארצות... (ב)	דברי חמור: והתחתנו אתנו בנותיכם תחנו לנו (א) בנותינו תקחו לכם (ט).
תפילת עזרא: ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבניכם, ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם (יב).	עצת שמעון ולוי (בערמה): ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד (טו).
	דברי חמור ושכם: את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם (כא).